

عنوان مقاله:

بازخوانی صوفیان از روایات ائمه شیعه

محل انتشار:

فصلنامه آینه معرفت، دوره 13، شماره 1 (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

مریم شعبانزاده

رضا رضایی

خلاصه مقاله:

ادبیات صوفیانه نگاهی از لون دیگر به الهیات و دین است که در آن، باورها و پنداشت ها تغییر رنگ و معنا داده است. صوفیان مسلمان چون گیاه نورسته ای بودند که ازدامان اسلام برخاستند ولی با نگاهی دیگر به جهان پیرامون خود نگریستند و عوالم معنایی تازه ای ساختند. بی تردید این گیاه نورسته از آبخور قرآن و سنت که در روایات پیامبر و بزرگان دین از جمله امامان شیعه مندرج بوده، بهره مند گشته است. سخنان، نامه ها و مناجات علی(ع) و سایر ائمه شیعه مضامین عارفانه ای را بیان کرده که با طبع صوفیان سازگار بوده است و مشایخ صوفی آن را دستمایه ای برای شرح و بسط عقاید خود قرار داده با تاویل سخنان ائمه شیعه مفاهیم تازه ای جستند و نظام عقیدتی و مسلکی خود را بنیاد نهادند. فرضیه این پژوهش بر این مبنا استوار گشته که تحول فکری صوفیان از طریق تاویل و دیگر یافت از متون و منابع شیعه صورت پذیرفته است. این جستار در پی درستی و نادرستی عملکرد صوفیان در این زمینه نیست بلکه در پی ریشه یابی افکار و عقاید صوفیان و نحوه استفاده آنان از احادیث و اصول اعتقادی شیعه برای بر ساختن عقاید خود است. روش پژوهش بر اساس دیدگاه معرفت شناختی و هرمنوتیک سنت گرای گادامر و محدوده پژوهش بر مبنای اقوال مشایخ اولیه صوفیان مندرج در متون معتبر صوفیان بنانهاده شده است و از این رهگذر، فرضیه پژوهش آزموده می گردد.

کلمات کلیدی:

امامان شیعه، عرفان و تصوف، حدیث، هرمنوتیک، گادامر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1294839>

